

तीरं परंतीरं ॥ उवाच सीतामितिशेषः ॥ ३ ॥ वैदेहि ॥ अस्मिन्निमित्ते यस्माद्धीमताप्यार्येण लोकनिदाहेतुभूते क्रूरकार्ये यदहंनियुक्तस्तल्लोकस्यवचनीकृतः ॥ यलोपआर्षः ॥
वचनीयोनिधःकृतः अतोमेमहच्छल्यंहृदतं हृदयंप्रविष्टं ॥ ४ ॥ एवमहच्छल्यंप्राप्तवतोमे यन्मरणंतत्प्रागवस्थामूर्च्छां मृत्युर्मुख्यंमरणंवायद्भवेत् तत्परंश्रेयोभवेत् ॥ नचनतुर्दृशे
लोकनिधेअस्मिन्वक्ष्यमाणेकार्येऽहंनियोज्योनियोक्तुमर्होभवामि ॥ अथापिराजनियोगस्यसर्वथाकर्तव्यत्वात् नियोगंकरोमीतिशेषः ॥ ५ ॥ यदेवमतःप्रसीदेति ॥ पापंकर्तुं

ततस्तीरमुपागम्यभागीरथ्याःसलक्ष्मणः ॥ उवाचमैथिलीवाक्यंप्रांजलिर्वाष्पसंवृतः ॥ ३ ॥ हृदतंमेमहच्छल्यंयस्मादार्येणधीमतः ॥
अस्मिन्निमित्तेवैदेहिलोकस्यवचनीकृतः ॥ ४ ॥ श्रेयोहिमरणंमेघमृत्युर्वायत्परंभवेत् ॥ नचास्मिन्नीदृशेकार्येनियोज्योलोकनिदिते ॥
॥ ५ ॥ प्रसीदचनमेपापंकर्तुमर्हसिशोभने ॥ इत्यंजलिकृतोभूमौनिपपातसलक्ष्मणः ॥ ६ ॥ रुदंतं प्रांजलिं दृष्ट्वाकांक्षंतंमृत्युमात्मनः ॥
मैथिलीभृशसंविग्रालक्ष्मणंवाक्यमब्रवीत् ॥ ७ ॥ किमिदंनावगच्छामिब्रूहितत्वेनलक्ष्मण ॥ पश्यामित्वांनचस्वस्थमपिक्षेमंमहीप
तेः ॥ ८ ॥ शापितोसिनरेंद्रेणयत्त्वंसंतापमागतः ॥ तद्भूयाःसन्निधौमद्यमहमाज्ञापयामिते ॥ ९ ॥ वैदेत्याचोद्यमानस्तुलक्ष्मणोदीनचे
तनः ॥ अवाङ्मुखोवाष्पगलोवाक्यमेतदुवाचह ॥ १० ॥ श्रुत्वापरिषदोमध्येत्यपवादंसुदारुणं ॥ पुरेजनपदेचैवत्वत्कृतेजनकात्मजे ॥
रामःसंतमहदयोमांनिवेद्यगृहंगतः ॥ ११ ॥ नतानिवचनीयानिमयादेवितवाग्रतः ॥ यानिराज्ञाहृदिन्यस्तान्यमर्षात्पृष्ठतःकृतः ॥ १२ ॥

दोषंज्ञातुमित्यर्थः ॥ अंजलिकृतः कृतांजलिः ॥ ६ ॥ मृत्युंकांक्षंतं परमहृच्छल्यवशात् ॥ ७ ॥ नावगच्छामि रोदनादिहेतुमितिशेषः ॥ महीपतेः रामस्य क्षेममहि सौख्य
मपि नपश्यामि ॥ ८ ॥ यस्मात्त्वमेवंसंतापमागतस्तस्मात्त्वं नरेंद्रेणाप्रत्युत्तरतया शापपूर्वकुरेकर्मण्याज्ञमइतिमन्येइतिशेषः ॥ मह्यं मम सन्निधौ आज्ञापयामि तेत्वामित्य
र्थः ॥ ९ ॥ १० ॥ त्वत्कृतेऽपवादं निदांश्रुत्वा संतमहदयोगृहंगतः ॥ ११ ॥ कोसौमन्निमित्तः पौरापवादस्तत्राह ॥ नतानीति ॥ यानिवचनानि राज्ञाऽमर्षाद्भृदिन्यस्तानि तानि
हेदेविमयातवाग्रतो नवचनीयानि नवकुंशक्यानि अतएवतेषांवादोमयापृष्ठतःकृतः ॥ १२ ॥